

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Puchmeltra a přísedících Zdeňky Šťastné a Hany Horákové v hlavním líčení konaném dne 26. října 2023

takto:

Obžalovaný

[REDACTED],
[REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Valdice,

je vinen, že

dne 5. 9. 2021 v době přibližně od 4:43 hod. do 5:15 hod., v okrese Děčín, v osobním motorovém vozidle tov. zn. Chrysler Cruiser, reg. zn. [REDACTED], barvy tmavě modré, stojícím na silnici č. 25852 přibližně ve vzdálenosti 300 metrů od zastávky autobusu s označením Marešova školka ve směru na Děčín, uzamkl vozidlo a se slovy „jdeme na to“ začal poškozenou [REDACTED], přes oblečení osahávat na těle a genitáliích, a přestože jej poškozená od sebe odstrkovala a říkala mu, aby toho nechal a křičela o pomoc, tak ji nabídl, že mu to může udělat rukou, poškozenou dále jednou rukou přitlačil přes hrudník k sedadlu a druhou jí zajel pod tepláky, přičemž dva prsty zasunul poškozené do vagíny, načež jej poškozená kousla do levého ramene, a poté se jí podařilo z vozidla vystoupit,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za shora uvedený zvláště závažný zločin a dále za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2021, č. j. 3 T 87/2021-85, a dále za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za nějž byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 13. 1. 2022, č. j. 5 T 54/2021-84,

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s **ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to nůžkového heveru černé barvy, ráčnového klíče s nástrčnou hlavicí, zlomeného prstýnkového klíče, stranového klíče a spreje uvolňovač šroubů zn. Coyote, které tvořilo přílohu spisového materiálu spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 3 T 87/2021.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2021, č. j. 3 T 87/2021-85, který nabyl právní moci téhož dne, a dále výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 13. 1. 2022, č. j. 5 T 54/2021-84, který nabyl právní moci dne 1. 2. 2022.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se ukládá obžalovanému **povinnost nahradit** poškozené

na náhradě majetkové škody částku ve výši 30 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování soud dospěl ke spolehlivému závěru, že se obžalovaný dopustil skutku uvedeného ve výrokové části tohoto rozsudku. Tento závěr učinil na základě výpovědi obžalovaného, poškozené, slyšených svědků [REDAKCE], výslechu znalkyně a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, jakož i jednotlivých listinných důkazů.

2. **Obžalovaný** k věci uvedl, že pokud jde o datum 5. 9. 2021 uvedené v obžalobě, to datum odpovídá. Je možné, že doba ranních hodin v horizontu 04:40 až 05:15 hod. odpovídá, avšak zdá se mu to krátké, když hráli hry, jeli na hřbitov a Sněžník. K události došlo v nočních hodinách. Byl vlastníkem a provozovatelem vozidla Chrysler Cruise. V Jílovém si vždy dal svačinu, prošel se a počkal, až bude trochu provoz na silnici. V tu dobu neměl řidičský průkaz. Vozidlo má centrální zamykání. Vozidlo se při jízdě samo nezamyká. Musí vytáhnout klíčky a přes ně vozidlo zamknout. Na místě, kde potkal poškozenou, se nacházel z důvodu, že nechtěl být stavěn policisty v Bynově. Poškozená oslovila obžalovaného jako první. Poprosila jej o cigaretu. Byla zvláštní, jakoby opilá. Úplně mimo nebyla. Byla roztržitá, mluvila všechno možné. Chtěla si nabít telefon a tak si sedli k němu do auta. Začali hrát hru na úkoly. Poté mu sdělila, že by se chtěla svézt v jeho vozidle, a že když ji nechá, že pojedou na hřbitov a zde se pomilují. Ten příslib učinila poškozená ještě na náměstí v průběhu hry. Musel běhat kolem kašny. On jí dal stejný úkol. Pak musel shodit popelnicí. Pak mu dala další úkol, že by se chtěla svézt, že pojedou na hřbitov a tam se pomilují. Auto jí tedy

půjčil a ona řídila. Když přijeli na hřbitov, seděli na lavičce a opět hráli hry. Poškozená mu dala úkol, aby se před ní vyčůral. On to udělal a dal jí stejný úkol. Poškozená měla spodní prádlo. Poté ji na lavičce v objektu hřbitova hladil na noze, a to jeho pravou rukou po její levé noze, horní části stehna, kdy na to reagovala tak, že zná lepší místo než hřbitov, a to Sněžník, a když jí tam nechá řídit, tak se tam pomilují. Cestou na Sněžník řídila. Během cesty jí volal přítel a rozčiloval se. Ona byla také rozčilená. Myslí, že to bylo dříve než kolem čtvrté hodiny ráno. Obžalovaný jí řekl, aby zastavila. Vystoupil z vozidla a šel na malou. Když se vrátil, položila telefon a byla rozčilená. Říkala, že se musí vrátit, že jí přítel nepustí domů, začala mu vykládat, že ten, kterého má doma, že jí vyhodí, že musí poslouchat, co jí on řekne, i když je dospělá. Obžalovaný jí k tomu říkal, že to není problém, ať se nerozčiluje, ale že chce splnit, co slíbila. Řekl jí „když už jsme tady, něco jsi mi slíbila, tak to splň“. Ona říkala, že teď ne, že si můžou dát sraz třeba zítra. Nevěděl, co si má o tom myslet, bral to jako legraci. Začal jí sahat na nohu. Hladil ji po pravé noze, stehně, a to svou pravou rukou. Byl na místě spolujezdce, levou ruku měl opřenou o opěrku. Pravou rukou ji hladil. Ona jej kousla do ramene. Děkala si „srandy“, ať ji nechá, že musí domů. Smála se. Když jej kousla do ramene, tak jí říkal „jo, jen si kousej“. Smála se a řekla „já tě kousnu víc, když tě to nebolí“. Tak jí říkal, ať si klidně kouše. Říkala, že musí domů a jestli chce, že mu to udělá rukou, tak jí říkal, že to ne, že chce to, co slíbila. Ona říkala, že ne, že musí domů, že to trvá moc dlouho a že co nejdřív musí domů, že ji vyhodí z bytu. On zajel pěstí dlaní pod tepláky, na vagínu jí vůbec nesahal. Jak jí dal pěstí ruky pod tepláky, tak ho kousla pořádně, až to zabořilo. To jej naštvalo, a proto jí řekl, ať vypadne z auta. Ona chtěla koloběžku, proto jí vyndal z kufru a pomohl jí smontovat. Poté jí řekl, ať neblbne, sedne do auta, že po ní nic nechce a odveze jí zpět. Ona na to odvětila, že na ní nebude sahat. Tak jí řekl, že ne, znovu složili koloběžku do kufru. Protože si sedla na místo řidiče, tak jí řekl, že nebude řídit, že bude řídit on. Ona řekla, že ne, tak šli opět do kufru pro koloběžku, tu složili. Obžalovaný jí podal batoh. Neregistroval na ní známky rozčilení. Zdálo se mu, že má strach, že musí domů, že bude mít problémy. Dále se díval, jak odjížděla. On pokračoval vozidlem směrem, kterým přijeli. Poté mu to nedalo a jel se podívat, jestli se jí něco nestalo, ale po cestě jí již nepotkal. Poškozená se chovala jako blázen, přesto s ní na hřbitov jel, protože mu slíbila, že se pomilují, jinak by s ní nejel. Poškozená se křikem nebránila. Když jej kousla, ruku mu nevyndávala. Ke svým osobním poměrům obžalovaný uvedl, že je aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody. Není proti němu vedeno další trestní řízení. V minulosti byl 17krát soudně trestán, mj. pro krádeže, loupeže a znásilnění. Je svobodný, nemajetný. Má dvě exekuce v řádu 50 000 Kč. Není proti němu vedeno insolvenční řízení.

3. **Poškozená** [REDAKCE], jejíž výslech byl realizován v nepřítomnosti obžalovaného, k věci uvedla, že byla dne 5. 9. 2021 s kamarádem [REDAKCE], bývalým spolubydlícím, v Jílovém. Popíjeli a jezdili na koloběžkách. V ten den měla na sobě mikínu s kapucí, černé tepláky a bílé tričko s kytkami. Pokud jde o spodní prádlo, měla jen podprsenku, kalhotky ten den neměla. [REDAKCE] poté odešel domů. Byl unavený. Zůstala tam sama. Měla vybitou koloběžku. Byla na náměstí, seděla na lavičce. Přijel neznámý muž [REDAKCE], dali se do řeči. Myslí, že on oslovil ji. Předtím jej nikdy neviděla. Byla opilá. Stav těžší opilosti necítila. S kamarádem měla 2 skleničky vína, dále měla u sebe flašku, kterou popíjela. Měla v sobě asi 3x 2dcl vína. Sedla si k němu (muži) do auta. Povídali si. Hráli hru, kterou vymyslela, kdy si zadávali úkoly s tím, že když jej, tak se napíjí. V průběhu her na náměstí nepadla řeč na sexuální tematiku. Ani ten muž jí nečinil návrhy. Necítila riziko. Padlo tam, že si může vyzkoušet řídit. Pak chtěla jet domů a on jí nabídnul, že se může projet. Smála se mu, jak to auto vypadá, že to nebude jezdit moc dobře, on ji přesvědčoval o opaku. Jeli směr na Sněžník. Jeli na hřbitov v Jílovém, kde je parkoviště a výhled na celé Jílové. Zde vystoupili z vozidla. Šli se projít, možná si sedli chvíli na lavičku a povídali si. Někdo z nich se šel dál vyčůrat. Úkol vymocení se před druhým zde nebyl, ona by se před nikým nevyčůrala. K fyzickému kontaktu v prostoru hřbitova nedošlo. Poté myslela, že pojedou domů a on jí nabídl, že by mohli ještě někam jet, tak tam padl Sněžník, a že bude řídit ona. Z její strany nepadl žádný příslib či nabídka čehokoliv, co by souviselo se sexuální tematikou. Měla přítele, nepodvedla by ho.

Dotyčný byl o dost starší než ona, a to ji neláká. Od hřbitova jeli ke Sněžníku. Zvonil jí telefon. Zastavila někde na začátku cesty, cca 1-2 km od cedule Jílové. Volal jí bývalý přítel. Ona to zvedla a tvrdila mu, že jede domů, ale nebyla to pravda. Přítel nebyl nadšený, bal se o ni. Byl našťvaný, že není doma. Ptal se, kde je. Z jeho strany nebyl cítit příkaz, rozkaz. On byl v právu. Byl sice nepříjemný, ale vztek na něj neměla. Potom telefon odložila a jela dál na Sněžník. Někde zastavovali, byla tam dlouhá rovná silnice. Zastavila auto, aby se podívala na telefon. Ten pán jí ho podal. Když už chtěla jet, tak vytáhnul klíčky ze zapalování a zamknul auto. Ona se nemohla z auta dostat. Tahala za kliku dveří, nešlo to otevřít. Řekl „jdeme na to“ a hrnul se na ni. Bylo to, jako by ji chtěl dát pus. Nahnul se k ní hlavou, ona ho odstrkovala oběma rukama, párkrát ho praštila do ramene. Ona mu říkala, ať ji nechá být a pustí ji, že ho nenahlásí. Ví, že bylo pootevřené okno, kdy z něj řvala „pomoc“. Sahal jí mezi nohy, na nohu, stehno, na krk, ruku, a to asi pravou rukou, což si logicky domýšlí. Nohy měla zkřížené. Snažil se jí dostat mezi nohy rukou, přes tepláky. Prvně jí sáhnul přes oblečení, směřoval na vagínu, cítila tlak a mačkání. Pak jí zajel za tepláky, sáhnul jí tam. Neví, zda jí tam dal prst nebo dva, bylo to strašně rychlé. Vniknul jemně, malinko na kraj do pochvy. Pocítila zásun. Myslí, že šlo o dva prsty, nebylo to tak jemné, cítila větší tlak. Ale nebylo to hluboko, bylo to na kraj. V té době již panna nebyla. Ví, že jí nějak chytil za krk (*pozn. poškozená při výpovědi ukazovala na horní část brudníku braničící s oblastí krku, oblast klíční kosti*), přimáčknul ji na okénko. Dále došlo k tomu, že ji udeřil do hlavy k oku, někde pod oko. Neví, zda se jednalo o pravou nebo levou část. Nešlo o velkou ránu. Monokl neměla. Ránu však zacítila. Potom jej jednou, dvakrát kousla. Dotyčný měl koženou bundu, tak jej přes ní kousla. Jednalo se o tmavě hnědou koženou bundu. To se cuknul, zabořilo ho to. Když pak viděl, že se od něj nenechá, že se s ním nevyspí, tak ji požádal, aby mu na „něj“ sahala rukou, řekl jí „tak mi to udelej aspoň rukou“, k čemuž mu řekla, že nechce. Na to jí řekl: „to tě mám zmlátit?“. Ona mu na to odpověděla, ať jí klidně zmlátí, ale ať ji nechá být. To s tím zmlácením neví, zda to bylo ještě předtím, než jí zasunul prsty do pochvy. Řekl jí něco jako, že to není výhrůžka, ale že ji nikdo neuslyší, když řvala o pomoc. Pak odemknul dveře, pustil ji z vozidla a vyndal koloběžku z kufru. Ona řekla, že půjde zpět sama. Řekl jí, ať neblbne, že ji hodí domů, že to může odřidit. To ona nechtěla a odešla. On odjel a ona šla po silnici sama, tlačila koloběžku. Chtěla dojít k nějakému baráku a ťukat o pomoc. Poté slyšela, jak se auto vrací, viděla světla. Bála se, a tak zalezla do svahu a schovala se ke stromu. Byla tam možná 15 minut. Snažila se dovolat na policii, měla vybitý mobil. Pak se jí na chvíli zapnul, dovolala se do SRN na PČR, ale neumí německy, tak nic neřekla. Pak se jí telefon vybil úplně. Pak tlačila tu koloběžku a zastavila ta paní, co jela okolo. Dále poškozená uvedla, že měla v minulosti předchozí negativní zkušenost, kdy byly napadena. Po rozchodu s bývalým přítelem byla s lidmi, kteří ji přemluvili, aby si dala pervitin. Ten jí „vypnul“ a vzbudila se se dvěma muži v posteli. Myslí si, že ji odtáhli na barák a tam s ní něco dělali. Dostala panickou ataku. Nenahlásila to, protože měla strach. Ozval se jí člověk, že je to natočené, žádal po ní nahé fotky. Toho si zablokovala. Nechtěla to řešit. K tomu došlo 4-5 let zpátky. Psychické problémy měla v minulosti, co udeřil blesk na zahradě do stromu. Od té doby má panické ataky. S panickou atakou se léčila u psychiatricky v Ústí nad Labem, pak byla 2 měsíce v Národním ústavu duševního zdraví v Praze, kde ji diagnostikovali posttraumatickou stresovou poruchu z toho úderu blesku a prvního napadení. Měla předepsaná antidepresiva, ale ty nebrala, nebylo jí po nich dobře. Pokud jde o místo, kde s vozidlem zastavili, byla ho s policií hledat.

4. Svědkyně [REDAKCE] k věci uvedla, že někdy v roce 2021, na začátku září, v 06:00 hod., pomohla jedné slečně, která ji „skočila“ pod auto s vybitou elektrokoloběžkou. Mávala na ni rukama cestou na Sněžník v zatáčce U Soví brány s tím, že potřebuje zavolat policii. Vyběhla z lesa na silnici. Slečna měla s sebou elektrokoloběžku. Byla vybitá. Dále měla možná batůžek, kabelku, kde měla telefon, o němž tvrdila, že je vybitý. Na svědkyni působila vyděšeně. Začala jí vyprávět, že potřebuje pomoc zavolat policii, že nemá signál a že jí někdo honí nebo sleduje. Naznačovala, že tam mělo dojít k obtěžování. Dovezla ji na Sněžník na parkoviště. Svědkyni nefungoval signál. Šly tam dámy na východ slunce na Sněžník, z jejich telefonu vytočila policii, předala jim slečnu, ta

řekla, co a jak, dámy odešly, pak přijela policie, vzali si kontaktní údaje a ona pokračovala dál v cestě. Slečna jí přišla vystresovaná, byla schovaná v autě. Slečna jí vyprávěla, že se byla projet na koloběžce, došla jí baterka, že jí někdo honil nebo sledoval v autě a ona se schovávala v lese. Svědkyně poškozenou poznala při jejím odchodu z jednací síně.

5. Svědek [REDAKCE] k věci vypověděl, že se s poškozenou zná několik let. Poškozená měla psychické problémy, panické ataky. Klepala se. Spouštěčem byla jejich hádka. Navštěvovala psychiatra v Ústí nad Labem. Nebydleli spolu. K události mělo dojít před 1 až 1,5 rokem. On byl v práci a volali si. Proběhlo více hovorů. Pamatuje si ten kolem třetí ráno, kdy jí říkal, aby šla domů. Onu mu říkala, že je na koloběžce někde u Libouchce. To se mu nelíbilo. Byl naštvaný. Zvyšoval hlas, neboť chodí ven takto v noci. Dále se jí pětkrát až desetkrát nedovola. Operátor hlásil číslo jako nedostupné. Ona mu řekla, že měla vybitý telefon. Sdělila mu, že jela do Libouchce na koloběžce, kdy se jí po cestě zpět vybila a někdo jí měl vzít do auta a odvézt. Řekla mu, k čemu konkrétně mělo dojít, že jeli na Sněžník a tam mělo dojít k přepadení, znásilnění, a že z auta utekla. Znásilnit ji měl starší pán. Mělo k tomu dojít na Sněžníku, kam se měli dostat autem. Mělo se jednat o černé zahraniční vozidlo. Poškozená mu řekla, že měl vozidlo řídit ten starší pán a ona byla na místě spolujezdce. Řekla, že se jí pokusil znásilnit, a že se bránila. Po události došlo ke změně v jejich osobním životě. Ta se projevila i v intimní oblasti, nechtěla tak často sex. Na poškozené cítil rozdíl. Po události ji poprvé viděl ráno na policii. Byla ubrečená. K dotazu na porovnání tohoto stavu se stavem panických atak v minulosti, svědek uvedl, že neměla ten záchvat. Ten spočíval v tom, že se celá rozklepala. Nebyla schopná fungovat.

6. Dále byla k věci slyšena **znalkyně PhDr. Jindřiška Záhorská, Ph.D.**, která odkázala a stvrdila závěry podaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie (č.l. 50-74). V tomto posudku znalkyně dospěla k závěru, že se u poškozené neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu. Osobnost poškozené je disharmonicky strukturována se zvýrazněními rysy emočně nestabilními, zvýšenou prožitkovostí, rysy nezralosti a sociální závislosti. Kontakt s realitou je u poškozené v normě, bez psychotických znaků. Na nové situace má sklony reagovat zvýrazněně úzkostným nastavením, potřebuje dostatek času na přizpůsobení. Její sebevědomí je vnitřně nestabilní. Patrná je loajalita až sociální závislosti na lidech pro ni důležitých. Z hlediska obecné věrohodnosti nejsou intelektové ani paměťové schopnosti poškozené narušeny. Poškozená je schopna situaci správně vnímat, zapamatovat si ji a verbalizovat prožité události. Zvýrazněny jsou rysy emoční nestability, zvýšené prožitkovosti, dramatičnosti, rysy nezralosti a sociální závislosti. Nebyly zjištěny sklony k patologické lhavosti. Z forenzně psychologického hlediska s ohledem na uvedené osobnostní charakteristiky je třeba hodnotit obecnou věrohodnost jako mírně sníženou. U poškozené nebyly zjištěny při znaleckém zkoumání znaky posttraumatické stresové poruchy. Dle závěru znalkyně je popis události ze strany poškozené autentický, je přítomen emotivní a vegetativní doprovod, prožitky úzkosti, nejistoty. U poškozené nebyl zjištěn motiv vedoucí ke zkreslené výpovědi. K dotazu soudu pak znalkyně uvedla, že poškozenou popisovaná událost stran užití drogy a případného znásilnění, včetně vyžadování nahých fotek, neměla vliv na obecnou a specifickou věrohodnost. Má vliv na citlivost osobnosti na podobné traumatické prožitky, které se mohou významněji podepsat na emoční a psychické stabilitě poškozené osoby. K dotazu obhájkyne pak znalkyně k otázce požití alkoholu poškozenou uvedla, že pokud poškozená vypila v součtu půl litru vína, jedná se o stav mírné opilosti, která výrazně neovlivňuje kognitivní funkce. Případ mírné opilosti nemá vliv na specifickou věrohodnost. Pokud by šlo o těžkou opilost, ta by již vliv na specifickou věrohodnost měla.

7. Svědek [REDAKCE] k věci uvedl že jsou s poškozenou kamarádi a bývalí spolubydlíci. Je to již hodně dlouho, bylo to minulý rok 2022, myslí, že v první polovině. Datum 5. 9. 2021 (uvedené v obžalobě) by mohlo odpovídat. Byli venku mezi osmou a půlnocí v obci Jílové u Děčína na elektrokoloběžkách. Bylo pozdě, on byl unavený a šel si lehnout. Poškozená se chtěla ještě projet.

Večer měli skleničku Frisca nebo vína. Když od poškozené odcházel, tak nebyla opilá. Měla normální náladu. Nebyla ani hodně veselá, ani smutná. Ráno se probudil a zjistil, že poškozená není doma. Kolem šesté hodiny mu volala s tím, že je na policii v Děčíně, brečela, a jestli pro ni nedojede autem. Jel tedy pro ni vozidlem a řekla mu, že si ji tam ještě musí nechat. Pak ji dovezla policie. Když jí přivezli, byla zamlká, nechtěla o tom mluvit. Byla nesvá, špatná, smutná, jako když se jí něco stalo, nebyla ve své kůži. Nikdy to u ní předtím neregistroval. Poškozená mu pak v několika následujících dnech letmo řekla, co se stalo, že byla odvezena někam na Sněžník a tam údajně napadená a znásilněná. Pak se snažila uniknout z auta. Měla přítele [REDAKCE]. Jejich vztah byl normální, nikdo nebyl dominantní či submisivní. Za dobu jejich známosti neví o tom, že by se poškozená léčila s psychikou. Občas ležela v posteli a nereagovala, byla spíše pasivní, šlo o záchvat. Pak se klepala a brečela. Po chvíli to odeznělo a bylo jí dobře. Když se vrátila z policie, tak ten stav byl úplně jiný.

8. Dále soud provedl jednotlivé níže uvedené **listinné důkazy**.

9. Z ambulantního nálezu Krajské zdravotní, a.s., Nemocnice Děčín, o.z., ze dne 5. 9. 2021 (č.l. 40) se podává, že poškozená měla kolem 4 hodiny ranní jet směrem na Libouchec, nastoupit k neznámému muži do auta, kde vypnul motor a začal ji osahávat, snažil se jí svléknout, měl prsty v pochvě, k pohlavnímu styku nedošlo. Několikrát ji udeřil do obličeje. Bránila se. Držel ji trochu pod krkem. Z auta ji vyhodil a odjel. Závěr lékařské zprávy je pak ve směru normálního gynekologického nálezu. Na těle nebyly zjištěny známky násilí.

10. Z fotografické dokumentace poškozené, pořízené dne 5. 9. 2023 (č.l. 41-46), je patrné, že poškozená byla toho dne oděna do tmavých tepláků a mikiny vínové barvy, dále květovaného trika bez rukávů. Ze spodního prádla měla poškozená oblečenu toliko sportovní podprsenku.

11. Z protokolu o ohledání místa činu (pozemní komunikace), které bylo realizováno dne 5. 9. 2021 za přímé účasti poškozené, a dále připojené fotografické dokumentace (č.l. 77-81), vyplynulo, že k události mělo dojít na pozemní komunikaci – silnici č. 25852 vedoucí z obce Sněžník do Děčína, a to 330 m od autobusové zastávky Marešova Školka ve směru jízdy na Děčín.

12. Protokol o ohledání místa činu – vozidla obžalovaného včetně připojené fotodokumentace (č.l.82-92) zachycuje mj. exteriér a interiér osobního motorového vozidla obžalovaného, tovární značky Chrysler, obchodní označení Cruiser, registrační značky [REDAKCE], tmavě modré barvy. Na zpětném zrcátku nad palubní deskou se nachází tři zavěšené vůně, kdy jedna z nich vyobrazuje fotografii ženy ve spodním prádle. Na zadním sedadle se nachází černobílá šust'áková bunda s plastovým ramínkem.

13. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného a připojené fotodokumentace (č.l. 93-98) vyplývá, že dne 5. 9. 2021 byla pořízena fotografie mj. levé paže obžalovaného, v jejíž horní části je vytetovaná orlice. V levém křídle orlice jsou patrné oděrky se zaschlou krví. V části ocasu orlice je další oděrka rovněž se zaschlou krví. Obžalovaný při prohlídce uvedl, že nemá co skrývat, kdy na levé rameni má dva kousance od holky, co s ní byl večer v autě.

14. Poškozená udělila policejnímu orgánu v souladu s ust. § 88a odst. 4 tr. řádu souhlas se zjištěním údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu. Ze zajištěného výpisu telekomunikačního provozu pak mj. vyplývá, že telefonní číslo poškozené ([REDAKCE]) komunikovalo v době od 4. 9. 2021, 22:00 hodin do 5. 9. 2021, 06:50 hodin pouze se dvěma čísly, a to tel. číslem [REDAKCE] patřící [REDAKCE] (srov. též údaj tel. čísla svědka na č.l. 111) a dále číslem [REDAKCE], které dle servisního systému PČR IS Telefony patří Středisku SMS zpráv operátora T-Mobile ČR. Se svědkem [REDAKCE] došlo v rozhodné době k realizaci celkem dvou hovorů, a to dne

5. 9. 2021 v čase 01:31 hodin (délka hovoru 37 vteřin), kdy se poškozená nacházela v lokaci buňky Jílové, a dále v čase 04:42 hodin (délka hovoru 292 vteřin), kdy se poškozená nacházela v lokaci buňky Sněžník. Dále došlo k vzájemným neúspěšným pokusům o volání mezi těmito telefonními čísly.

15. Z opisu evidence přestupků (č.l. 204) jsou k obžalovanému evidovány 3 záznamy, a to stran přestupků proti majetku, veřejnému pořádku a dále přestupku na úseku zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a změně některých dalších zákonů. V opisu evidence rejstříku trestů (č.l. 260-262) má obžalovaný celkem 17 záznamů o pravomocných odsouzeních, přičemž je možné, vyjma jednoho záznamu, přihlížet ke všem z nich. Obžalovaný byl prvně odsouzen v roce 1986, naposledy v březnu roku 2023. Obžalovaný se dopouštěl různorodé trestné činnosti. Byl odsouzen mj. za trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1, odst. 2 písm. b) zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, ve stádiu pokusu, dále pro dokonání trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona. Byly mu ukládány převážně represivní tresty.

16. Trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 7. 2021, č.j. 2 T 97/2021-84, který byl obžalovanému doručen dne 12. 9. 2021, a který nabyl právní moci dne 21. 9. 2021, byl obžalovaný odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2021, č.j. 3 T 87/2021-85, byl obžalovaný odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroku o vině a trestu z výše citovaného trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi. Současně byl tímž rozsudkem obžalovanému uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to nůžkového heveru černé barvy, ráčnového klíče s nástrčnou hlavicí, zlomeného prstýnkového klíče, stranového klíče a spreje uvolňovač šroubů zn. Coyote. Trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 13. 1. 2022, č.j. 5 T 54/2021-84, v právní moci dne 1. 2. 2022, byl obžalovaný uznán vinným z pokusu přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 2 trestního zákoníku, přičemž bylo podle § 44 trestního zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2021, sp. zn. 3 T 87/2021.

17. Výše uvedené **důkazy soud hodnotil** jak jednotlivě, tak ve svém vzájemném souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že se žalovaný skutek, při drobné změně jeho popisu oproti obžalobě, stal, že se jej dopustil obžalovaný, a že skutek naplňuje znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

18. Obžalovaný se hájil tím, že mu poškozená přislíbila, že pokud ji nechá svézt jeho autem, tak pojedou na hřbitov a zde se pomilují. Poškozenou hodnotil jako zvláštní, roztržitou, opilou. Na lavičce na hřbitově ji hladil po noze, kdy ona na to reagovala tak, že zná lepší místo, a že se pomilují na Sněžníku. Po telefonátu ze strany jejího přítele při cestě na Sněžník se chtěla poškozená vrátit. On však trval na tom, aby splnila to, co mu slíbila. Její „ne“ bral jako legraci. Začal ji hladit svou pravou rukou. Levou ruku měl opřenou o loketní opěrku. Ona jej kousla do ramene. Na její nabídku, že mu to udělá rukou, reagoval negativně s tím, že chce to, co mu slíbila. Ona na to říkala, že ne. Na to jí zajel pěstí pod tepláky, kdy na vagínu vůbec nesahal. Poškozená jej kousla pořádně. Když jej kousla, ruku mu nevyndávala. Poté opustili vozidlo, kdy následně poškozená odjela na koloběžce. Při odjezdu na ní neregistroval známky rozčilení.

19. Poškozená naproti tomu uvedla, že v průběhu her na náměstí nepadla řeč na sexuální tematiku. K fyzickému kontaktu v prostoru hřbitova nedošlo. Z její strany nepadl žádný příslib či nabídka

čehokoliv, co by souviselo se sexuální tematikou. Volal jí bývalý přítel, byl naštvaný, že není doma. Když zastavila, obžalovaný vytáhl klíčky a zamkl vozidlo. Řekl „jdeme na to“ a hrnul se na ni. Odstrkovala jej oběma rukama, párkrát jej praštila. Říkala mu, ať ji nechá být a pustí ji, že ho nenahlásí. Řvala o pomoc. Sahal jí po těle a přes oblečení mezi nohy. Poté ji vnikl dvěma prsty do pochvy. Při tom ji chytil a přimáčkl. Měl ji rovněž udeřit do oblasti hlavy. Ránu zacítila, monokl neměla. Jednou či dvakrát jej kousla. Když obžalovaný viděl, že se s ním nevyspí, tak ji nabídl, že mu to může udělat rukou, což odmítla. Na to se jí zeptal, zda ji má zmlátit, na což odpověděla tak, ať ji klidně zmlátí, ale ať ji nechá být. Poté obžalovaný odemkl vozidlo. Nabídku zpětného odvozu odmítla. Šla po silnici a tlačila koloběžku.

20. Ze shora uvedeného je zřejmé, že výpovědi obžalovaného a poškozené se rozcházejí především v tom, kdy a za jakých okolností došlo k fyzickému kontaktu, a zda obžalovaný vnikl prsty do vagíny poškozené. Dále se výpovědi obžalovaného a poškozené rozcházejí v tom, zda a kdo učinil nabídku sexuálního rázu. Poškozená popřela, že by učinila jakoukoliv nabídku sexuálního styku, které se obžalovaný následně domáhal. Dále popřela, že by k fyzickému kontaktu došlo již v prostoru hřbitova.

21. Z trestněprávního hlediska je však podstatné, zda si byl obžalovaný vědom té skutečnosti, že poškozená o pohlavní styk nemá zájem. Sám obžalovaný uvedl, že registroval od poškozené sdělení nesouhlasu, který projevila i fyzickým odporem v podobě prvotního kousnutí obžalovaného do ramene. Přesto toto sdělení poškozené obžalovaný nebral vážně, dále na poškozenou naléhal a posléze ji umístil ruku pod tepláky. Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného v tom smyslu, že by odmítání bylo ze strany poškozené bráno pouze jako legrace. Ze zajištěné fotografické dokumentace levé paže obžalovaného totiž vyplývá, že byl obžalovaný poškozenou poměrně citelně kousnut. Jsou patrné dokonce dvě oblasti (ložiska) již uzavřených krvácejících ran. Oblast kousnutí pak spíše svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené v tom smyslu, že ji měl obžalovaný jednou rukou (patrně právě levou) držet, přičemž svou pravou rukou poškozenou hladil, zasunul ji ruku pod tepláky a následně dva prsty do pochvy. To by zcela reálně odpovídalo tomu, že právě v daném okamžiku jej poškozená mohla do levé paže kousnout. Pokud by totiž obžalovaný seděl na sedačce spolujezdce, opřen levou rukou o samostatnou opěrku sedala (srov. k tomu fotografii č. 30 na č.l. 90), pak by se k němu musela poškozená z místa řidiče naklánět, což je za situace, kdy poškozená neměla o tělesný kontakt zájem, vysoce nepravděpodobné. Navíc by skloněná loketní opěrka v místě spolujezdce vytvářela překážku pro to, aby se mohl obžalovaný na poškozenou „natlačit“, resp. poškozenou přitlačit levou rukou k místu sedačky, resp. k oknu vozidla. Shora uvedená fotografická dokumentace vozidla pak obě loketní opěrky zachycuje ve zdvižené pozici (fotografie č. 30 na č.l. 90).

22. K možné překážce vniknutí v podobě spodního prádla – kalhotek poškozené je nutno dále uvést, že z fotografické dokumentace poškozené policejním orgánem vyplynulo, že měla poškozená toho dne pouze podprsenku. Poškozená byla oděna do sportovních tepláků s gumovým pasem. Je tedy zřejmé, že vniknutí za pas poškozené nebylo pro obžalovaného znesnadněno žádnou výraznější překážkou (zip, knoflík, patent, opasek apod.).

23. Obžalovaný se dále hájil tím, že byla poškozená opilá a roztržitá. Poškozená sice připustila, že toho večera vypila cca 3 x 2dcl vína, nicméně jak z výpovědi poškozené, tak z výpovědi svědka [REDACTED] i svědka [REDACTED] nevyplývá nic v tom smyslu, že by poškozená byla ve stavu těžké opilosti. Nadto je nutno uvést, že to byl samotný obžalovaný, který nechal poškozenou své vozidlo řídit, a to nejen na hřbitov v Jílovém, ale i cestou na Sněžník. Poškozená tedy nemohla být v takovém stavu, aby nevnímala, co se děje, neboť by v takovém stavu zcela jistě nebyla schopna řídit motorové vozidlo a následně ještě telefonovat se svědkem [REDACTED]. Pokud jde o přibližný čas události, poškozená v čase 4:42 hodin realizovala telefonní hovor se svědkem [REDACTED]. Proto

soud jako přibližný počátek události stanovil čas 4:43 hodin. Přibližný konec události v čase 5:15 hodin, uvedený v obžalobě, dle názoru soud mohl odpovídat, neboť z popisovaného sledu událostí ve vozidle jak obžalovaným, tak poškozenou, vyplývá, že tento děj objektivně nemohl trvat déle než půl hodiny. Místo události pak bylo určeno při ohledání místa činu za osobní účasti poškozené.

24. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že poškozená na ni působila vyděšeně, byla vystresovaná. Její koloběžka byla vybitá. To odporuje zejména tvrzení obžalovaného v tom smyslu, že poškozená při opuštění vozidla nevykazovala známky rozčilení, a že na koloběžce odjela. Rovněž pak z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplynulo, že registrovali na poškozené změnu chování, které však nebylo shodné jako v případě dřívějších panických atak.

25. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie pak vyplynulo, že poškozená je schopna podat věrohodnou výpověď. U poškozené nebyly zjištěny sklony k patologické lhavosti. Přestože se obecně nedoporučuje, z hlediska nebezpečí sekundární viktimizace obětí, poškozené v těchto případech opětovně vyslýchat, soud poškozenou sám vyslechl v rámci hlavního líčení. Soud tedy měl možnost poškozenou osobně vnímat a pozorovat reakce poškozené při její výpovědi. Je nutno konstatovat, že poškozená při výpovědi opakovaně plakala, byla silně rozrušená. Tyto somatické projevy společně s ustálenou výpovědí poškozené pak nasvědčují tomu, že poškozená podala pravdivou výpověď. Na straně poškozené nebyly soudem zjištěny žádné skutečnosti, které by poškozenou mohly vést k záměru vypovídat nepravdivě či hrubě zkresleně. Poškozená obžalovaného dříve neznala. Kromě popisované události s obžalovaným nebyla v předchozím kontaktu.

26. Obhajoba navrhla doplnit dokazování formou konfrontace obžalovaného s poškozenou (*pozn. návrh bývalé obhájkyne*), případně za účasti znalkyně, a dále vyžádání lékařských zpráv k osobě poškozené z Národního ústavu duševního zdraví. Oba tyto návrhy soud zamítl. Konfrontace mezi obžalovaným a poškozenou se jeví jako zcela nevhodná, a to s ohledem na možnou sekundární viktimizaci obětí. Poškozená byla vyslechnuta osobně soudem za přítomnosti obhájkyne obžalovaného. Obžalovaný byl s výpovědí poškozené řádně seznámen. Vyžádání navrhovaných zpráv z Národního ústavu duševního zdraví se jeví jako nadbytečné, neboť znalkyně z odvětví klinické psychologie při zpracování posudku z propouštěcí zprávy tohoto ústavu vycházela, jak je patrné ze strany 8 znaleckého posudku.

27. Obhajoba dále namítala, že na těle poškozené nebyly prokázány žádné známky násilí, ačkoliv měla poškozená tvrdit, že byla obžalovaným udeřena do obličeje. K tomu je nutno uvést, že sama poškozená ve své výpovědi uvedla, že sice úder pocítila, ale nešlo o velkou ránu, kdy monokl neměla. To odpovídá rovněž zajištěnému ambulantnímu nálezu Nemocnice Děčín.

28. Při posuzování skutku z hlediska **právní kvalifikace** byl soud veden následujícími úvahami. Zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a čin spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Objektem tohoto zvláště závažného zločinu je ochrana práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutí k pohlavnímu styku, anebo k tomuto zneužije jeho bezbrannosti. Je tedy vyžadováno, aby pachatel dosáhl pohlavního styku. Pokud by pachatel svého cíle mít s obětí pohlavní styk nedosáhl, připadala by v úvahu kvalifikace pokusu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 21 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Pohlavním stykem ve smyslu ust. § 185 trestního zákoníku je třeba rozumět jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví, např. soulož, jiné pohlavní

styk provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, ad. Násilím je pak třeba rozumět použití fyzické síly za účelem překonání vážně míněného a projeveného nesouhlasu s pohlavním stykem nebo překonání či zamezení odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli (srov. Šámal a kol.; Trestní zákoník, 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 2329). Postačuje přitom, pokud pachatel musela být zjevná nevole této osoby s jeho jednáním, přičemž použitá fyzická síla nemusí být intenzivní ani hrubá, musí však vést k překonání nesouhlasu i případného odporu oběti (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 11 Tdo 294/2014 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 3 Tdo 182/2012). Z hlediska subjektivní stránky je vyžadováno zavinění úmyslné. V posuzovaném případě obžalovaný naplnil jak po objektivní, tak po subjektivní stránce skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to tím, že vědom si nesouhlasu poškozené, překonal za použití fyzické síly její vážně míněný odpor, kdy poškozenou přitlačil rukou k sedadlu (oknu vozidla) a druhou umístil pod tepláky, přičemž dva prsty zasunul poškozené do vagíny. Poškozená subjektivně pocítila zásun dvou prstů. Byť poškozená uvedla, že došlo k zasunutí na kraj, malinko, současně uvedla, že cítila „větší tlak“, nebylo to „tak jemné“, subjektivně vnímala vniknutí 2 prstů obžalovaného. Za této situace pak soud neposoudil jednání obžalovaného pouze jako pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 21 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tedy úmyslné jednání bezprostředně směřující k dokonání trestného činu, ale jako dokonáný trestný čin. Jednání obžalovaného spočívající ve vniknutí dvou prstů, byť krátkodobého, do pohlavního ústrojí poškozené, bylo totiž třeba objektivně vyhodnotit jako pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, neboť toto jednání nepochybně simulovalo průběh samotné soulože (coitu).

29. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud přihlédl podle § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti stíhaného zvlášť závažného zločinu a k poměrům obžalovaného. Obžalovanému výrazně přitěžuje recidiva, a to nejen recidiva obecná, ale i recidiva speciální [§ 42 písm. q) trestního zákoníku] ve vztahu k rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 1987, sp. zn. 1 T 7/87 a rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 2. 11. 1990, sp. zn. 6 T 34/90. Polehčující okolnosti nebyly na straně obžalovaného shledány. Obžalovaný je osobou sedmnáctkrát soudně trestanou. Přestože byl postižen i výraznými represivními tresty, kdy mu byl kupříkladu Okresním soudem v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2005, sp. zn. 3 T 257/2005 uložen trest odnětí svobody v trvání 11 let, tyto zjevně neměly na obžalovaného požadovaný výchovný účinek. Obžalovaný není zachován ani v rovině přestupkové. Za této situace, a dále s přihlédnutím ke skutečnosti, že aktuálně vykonává nepodmíněný trest za jinou trestnou činnost (rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 16. 6. 2022, sp. zn. 4 T 23/2022), nebylo možno uvažovat o uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku bylo možno uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud dospěl závěru, že je s ohledem na okolnosti případu možno ukládat trest v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby. Rovněž soud přihlédl k dosud nevykonanému trestu z rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích. Proto soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 42 měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou [§ 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku]. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil předtím, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 2 T 97/2021 (12. 9. 2021), který byl následně ve výroku o vině a trestu zrušen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2021, sp. zn. 3 T 87/2021, kdy byl obžalovanému ukládán tzv. společný trest za pokračování v trestném činu, bylo nutno uložit obžalovanému trest souhrnný za podmínek § 43 odst. 2 trestního zákoníku a současně zrušit výrok o společném trestu z citovaného rozsudku Okresního soudu v České Lípě. Taktéž pak bylo třeba zrušit výrok o upuštění od uložení

souhrnného trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 13. 1. 2022, sp. zn. 5 T 54/2021, neboť se rovněž jedná o výrok o trestu, a současně byl u tohoto rozsudku dán vztah souhrnnosti za sbíhající se trestnou činnost. Jelikož rozsudek Okresního soudu v České Lípě uložil mj. trest propadnutí věci, bylo nutno tento výrok v celé jeho podobě převzít. Okolnosti pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody podle § 59 odst. 1 trestního zákoníku nebyly soudem shledány.

30. Poškozená ██████████ se k trestnímu řízení řádně a včas před zahájením dokazování **připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy** ve výši 30 000 Kč. Tento nárok odůvodnila psychickou újmou, kdy měla v důsledku události panické ataky. Ačkoliv již úzkostnou poruchou trpěla předtím, tyto ataky neměla. Kvůli události nechala školy.

31. Podle § 2900 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „ObčZ“), ve znění pozdějších předpisů, vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Podle § 2910 ObčZ škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. Podle § 2951 odst. 1 ObčZ se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle § 2951 odst. 2 ObčZ se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2957 ObčZ způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

32. Soud posoudil výši poškozenou uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy jako souladnou se zásadou slušnosti. Z provedeného dokazování, především pak z výpovědi samotné poškozené, ale i svědků ██████████ a ██████████, vyplynulo, že u poškozené došlo v důsledku události ke zhoršení psychického stavu a schopnosti vést intimní život. Reakce poškozené na prožitou událost pak byla odlišná než její předchozí nepříznivé psychické stavy. Je zcela zřejmé, že prožitá událost představovala pro poškozenou silně traumatizující zážitek.

33. Proto soud obžalovanému uložil povinnost nahradit poškozené částku 30 000 Kč. Nutno konstatovat, že se nejedná o částku nepřiměřeně vysokou, spíše vzhledem k projednávané trestné činnosti nižší. Obiter dictum je však třeba konstatovat, že při uložení povinnosti obžalovanému a vyhlášení rozsudku došlo k zjevné nesprávnosti, kdy namísto uložení povinnosti a vyhlášení sousloví nahradit „nemajetkovou újmu“, došlo k uložení povinnosti a vyhlášení sousloví nahradit „majetkovou škodu“. Tento stav nelze řešit opravným usnesením, případně jej bude nutné řešit cestou opravného prostředku. Je však zjevné, že poškozená nárok opřela o újmu psychickou, nikoliv pak o újmu v rovině majetkové. Soud si však dovoluje na tuto skutečnost upozornit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Děčíně. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné

lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, rovněž odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytykány. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Děčín 26. října 2023

Mgr. Jirí Puchmeltr
předseda senátu, v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kučerová